

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4806/2021
14.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Зорана Хаџића и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Бјелобаба, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, коју заступа Градско правобранилаштво Града Суботице, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 198/21 од 15.04.2021. године, у седници од 14.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 198/21 од 15.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П 315/2020 од 21.09.2020. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и тужени обавезан да тужилци исплати неосновано наплаћену закупнину за пословни простор описан изреком за период од априла 2018. године закључно са јуном 2020. године, у износима од по 18.500,00 динара месечно, са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.360,00 динара са законском затезном каматом од падања у доцњу до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 198/21 од 15.04.2021. године, ставом првим изреке делимично је усвојена жалба туженог и преиначена првостепена пресуда у усвајајућем делу тако што је тужени обавезан да тужилци на име неосновано наплаћене закупнине за пословни простор за период од априла 2018. године закључно са јуном 2020. године плати месечно по 9.250,00 динара, са законском затезном каматом од доспелости сваког месечног износа до исплате, и да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 49.090,00 динара, док је у преосталом делу првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке тужилци је обавезана да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Ревизијом се указује да је у побијаној пресуди погрешно примењен члан 210. Закона о облигационим односима, али се не указује на разлоге за изузетну дозвољеност ревизије, нити се конкретно наводе примери различите судске праксе. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 18.03.2020. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 245.250,00 динара.

Будући да наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена.

Није од значаја што је побијаном другостепеном пресудом делимично преиначена првостепена пресуда, јер је преиначење извршено у корист ревидента тако што је његова обавеза на исплату смањена, па се не примењује одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић